

HIRMONDÓ-HIRLEVÉL

Kaszap István Alapítvány n.éves kiadványa

Ingyenes 2005.július.16.VIII. évf. 3.sz.

Tartalomjegyzék

1)."Gondolatok szünidőben"(Verebes Péter).1 oldal	
2)."Itt van a nyár,itt van újra!"(Vágó Gy.né).. 1 "	
3).Beszámolók és vélemények az alapítvány akciók rendezvényeiről..... 2 "	
3.1).A határon túli kapcsolat:szlovákiai út... 2 "	
3.2).Szlovákiai út.(Gógös Ferencné)..... 2 "	
3.3).Eredményes alapítói értekezletről..... 3 "	
4)."Hit és erkölcs".Vallási rovat.....4 "	
4.1).Ünnepeink és életünk.Mária országa, Szent István öröksége(Vágó Gyné) 4 "	
4.2).Keresztény királyság születése.....4 "	
(Liszkovszky Orsolya)	
4.3).Szentjeink az égben(Vágó Gyné)..... 5 "	
5).Kulturális és szépirodalmi rovat..... 5 "	
5.1)-Versek..... 5 "	
5.2).Próza..... 7 "	
6).Diáksport hírei.Sportrovat..... 7 "	
7).Alapítványi hírek..... 8 "	

1). Gondolatok szünidőben (Verebes Péter írása)
Itt van újra a nyári vakáció,a hosszabb szabadságok ideje.Két-három hétre kikapcsolódunk a mindennapi munkaritmusból azért,hogy pihenjünk,feltöltődjünk. Csak!A hétfői pihenés kevés.Sajnos előfordul olyan,hogy még vasárnap is munkára kényszerül az ember.Ilyen eset például egy építkezés.Kérdezem én:nagy baj lenne az,ha vasárnap nem lenne kézbevéve az a szerző?Nemhogy nagy baj lenne,hanem kifejezetten hasznos lenne!Miért?Azért,mert nem rokkanna bele- úgy fizikailag,mint idegileg,vagy lelkileg-a folyamatos, mindennapos munkába,egyrészt,másrészt pedig mivel szükség lenne a heti legalább egy nap pihenésre,aminek hasznát látná az egész család,gyermektől felnőttig és jutna idő egymásra.Így megújult erővel nézhetünk a következő hét elébe.A másik-még inkább kényszerítő, ha a munkahely-pl.kereskedelmi intézmény-miatt kell vasárnap dolgozni.Ez kötelező,ha nem,akkor elveszítheti állását.Ezen ünnepi nyitvatartásnak az a gondolata,hogy mindent a kedves vásárlókért.Nem lehetne hétközben,vagy legkésőbb szombat estig bevásárolni és akkor nem kellene kinyitni?Mindenesetre a tény az,hogy erre,úgy mond sokan vevők,és amíg igény,min- den bizonnyal úgy marad.Sajnos,így aztán tényleg el- felejtkezünk ,vagy talán nem is gondolunk arra,hogy **miért is van az a vasárnap?Pihenőnap a hat nap munka után.**Ez nem emberi találmány,hanem Istené, benne van a Biblia második könyvében a Kivonulás- ban.Isten a hat napi munka -a teremtes- után a hetedik napon megpihent!Nekünk is így kellene tenni,erre van beállítva a szervezetünk,ami **ezen felül** van az már **erőpróba,kihívás.**Időnként kapunk figyelmeztetést,itt fáj,ott szúr,ami azt jelenti,**fogjuk vissza magunkat.**A szabadság ugyan kikapcsolódást jelent, nyaralunk,

kirándulni megyünk, túrázunk stb,amibe el lehet fárad- ni,de az nem azonos a munka fáradságával,mert az végeredményben jó hatással van a szervezetre,felüdíti azt.A kikapcsolódás nem vonatkozik Istenre, hitünkre, tulajdonképpen több lehetőségünk van,hogy jobban megismerjük Őt.Például a természet szépségében fel- fedezzük Isten alkotását.Ezt továbbgondolva,rájövünk arra,hogy **a kereszténység nem egy vallás a sok kö- zül, hanem az Isten műve,maga a kinyilatkoztatás.**A vallás az emberek találmánya,a **kereszténység Iste- né.** Amennyiben ezen eszmefuttatás nem egy illúzió, (ábránd,áltatás)-azt mindenki maga döntse el-akkor érdemes komolyan venni és foglalkozni vele.Lehet áb- ránd pl.a Tízparancsolat, vagy méginkább a Biblia, a- melyet Isten alkotott az emberi elme és kezek által, amely egy olyan u.n.mű,mely több,mint kétezer év óta megkérdőjelezhetetlen erkölcsi normáival tanítja az embert-azt,aki hajlandó kézbe venni és elmélkedni rajta.Mert ez fontos lenne mindenki számára.**Legalább nyáron,-**amikor egy kicsit hosszabban kikapcsolódunk a mindennapi taposómalomból,- **kellene kézbe venni a Bibliát** és kicsit többször is beleolvasni,keresni benne pl.valamire a választ.Ha felfedezzük benne a jót,a szépet,az igazat,akkor már máskor is könnyebben kéz- bevesszük,mert ugyebár,arra van idő amire az ember akarja,amit fontosnak tart.**Nekünk a legfontosabb az értünk keresztrefeszített,kínhalált szenvedett és feltá- madt Jézus tanítása,tehát az Újszövetségi Szentí- rás-elsősorban,utána lehet az Ó-szövetséget is olvas- ni.**Végül Szent Máté evangéliumából idézek néhány gondolatot:"Tehát,ne aggódjatok és ne mondjátok:Mit eszünk?,vagy: Mit iszunk?vagy:Mit veszünk fel?.Mert ezeket a pogányok keresik.Hisz tudja mennyei Atyá- tok,hogy minderre szükségtek van. Keressetek tehát először Isten országát és igazságát,s a többi ráadásul megkapjátok.Ne aggódjatok tehát a holnapról,mert a holnap gondoskodik magáról.Elég a napnak a maga baja(Mt 6,31 -34).**Jó nyaralás és jó pihenést min- den kedves Olvasónknak!**

2).Itt van a nyár,itt van újra!(Vágó Györgyné írása)
Ismét eltelt egy tanév,a várva-várt vakáció pihenést, feltöltődést hoz a pedagógusoknak,nyári élményeket, kirándulásokat,fürdőzést,a vízi sportolás sokféle lehe- tőségét a diákoknak.-A szünidőnek egy baja van- mondta egy középiskolás,akivel erről beszélgettünk. Majd továbbkérdés nélkül folytatta:-az,hogy elrepül. Nagyon gyorsan elmúlik,sajnos!Mire igazán belejön- nénk,már itt az új tanév...Nem szeretsz tanulni?-fagga- tom tovább.-Most hazudják?A felnőttek szeretnek dol- gozni?-Az is előfordul-felelelem diplomatikusan,már csak azért is,mert én sem szeretnék hazudni. -Tudod,attól függ,hogy azt a foglalkozást -vagy éppen hivatást választja-e valaki,amihez kedve,hajlama,tehet- sége van.És ez már kisiskolás korban megmutatkozik.

Szinte minden diáknak van kedvenc tantárgya. Az már jelzi, milyen foglalkozást érdemes választania.

-Igen, ez tényleg így van! Én például a matekot szeretem. Ezzel aztán tekintélyem is van az osztályban azok között, akik nem szeretik. De most már ne beszéljünk a tanulásról, inkább a szünidőről.

Szó esik ezután a gyerekek nyári örömeiről: táborozásról, vízparti nyaralásról, hegymászásról. Óhatatlanul eszembe jut erről, hogy minden évben szedi áldozatait a fiatalos könnyelműség, a veszélyérzet hiánya, na és a virtuskodás! Viharjelzés ellenére is a vízen maradnak a csónakázók és vízben maradnak a fürdőzők, úszkálók. Sajnos, sokan ott is maradnak! Természetellenes dolog a fiatal életetek halála, tragédia a szülőknek. Milyen jó lenne, ha gondolnának erre a kisebb és nagyobb gyerekek egyaránt már a szünidő kezdetén! De még inkább a felnőttek felelőssége ez! Olyan diákkal is beszélgettem, aki "bevallotta" hogy ősszel örömmel tér vissza osztálytársai közé. Az első tanítási napok főként élménybeszámolókkal telnek. Aztán meg annak örül, hogy visszatér diákéletének megszokott rendje. Hiszen a tanulásnak is megvan az öröme, főként egy-egy alapos felkészülést követő jó jegy megszerzése. Csínytevések, ugrálások. Még jól emlékszem, mennyi vidámság forrása lehet egy-egy balulsikerült felelés, vagy valami váratlan esemény. Néhány emlék erről: egy osztálytársam annak idején verselemzést kapott feladatul. Nem sokat tudott róla mondani, de azt a keveset igyekezett bő lére eresztetni, hogy úgy tűnjék, tudja az anyagot. Ilyen túlmagyarázó stílusban csúszott ki a száján a következő félmondat: "...és megölték, és meghalt." Volt nagy nevetés, a tanár sem állta meg mosolygás nélkül. Néha olyan dolgokat produkáltunk, amitől a tanár "kiakadt". Egy példa erre: földrajzórán hegyvonulatokat rajzoltva a táblára, a tanár úr egy pillanatra visszanéz az osztályra, mert kuncogást hall. Meglepődve látja, hogy az osztály fele "eltűnt"-azaz a pad alatt kuksol. Maguk meg mit csinálnak ott, kérem? Erősödik a kuncogás, majd egy nevetésbe fulladt válasz érkezik a padok alól: "Keressük a hegyet". A tanár visszanéz a táblára: a hegy ott van. A gyerekek meg a pad alatt keresik... Miféle rossz vicc ez már megint? Kérdezi Spenót tanár úr (becenevét azért kapta, mert mindig zöld öltönyben tanított-ami persze a remény színe is lehetett volna: hátha megjavulnak a gyerekek és egyszer már kisebb-nagyobb botrányok nélkül telik el egy tanóra?!). Végül kiderült milyen "hegyet" kerestek az olajos padlón: egy töltőceruza kijáró hegyét, de olyan sok segítőkész diáktárs buzgólkodott, hogy végül egymás kezét tapogatták. A hátsóbb sorokban ülők pedig azért buktak le a pad alá, hogy megnézzék mi történik odalent. Igen, a kemény tanulás mellett sok vidám esemény is zajlik az iskolákban. De komolyra fordítva a szót: mint egykori diák, belapozva a mai tankönyvekbe, sokszor elképedek. Ami a mi időnkben, jó néhány évtizede főiskolai és egyetemi tantárgy volt, azt ma már a középiskolában tanítják! Ime a tudományos forradalom kézzel fogható bizonyítéka! Diákot, tanárt egyaránt tisztelet illeti a mai követelményrendszer miatt! Éppen ezért a feltöltődést, a kikapcsolódás idejét is nagyon jól kell kihasználni. A tanárnak is! Amennyire mai rohanó világunkban és sokféle otthoni gondok, feladatok között csak lehetséges. Minden tanárnak, tanítónak jó pihenést, minden diáknak eseménydús, vidám nyarat kívánunk!

3). Beszámoló, vélemények az Alapítvány akciói rendezvényeiről.

3.1). A határon túli kapcsolat: a szlovák út.

Előző számunkban több újságcikkben is beszámoltunk az NCA (Nemzeti Civil Alapprogram) keretében elnyert pályázati pénztámogatásnak köszönhetően az osztrákoknál folytatott partnertárgyalásainkról, a személyes kapcsolatok sikeres megerősítéséről.

Ennek folytatásaként, ugyancsak pályázati pénz segítségével tervezhettük be a szlovákiai utat az eddig még ismeretlen cserkész szervezethez. Ugyanis már az elmúlt év folyamán a kerületi cserkészvezetők felhívták a figyelmünket arra a tényre, hogy a magyar határhoz közel van egy cserkészcsapat Szlovákiában, amely Kaszap István nevét felvéve működik. Az NCA pályázati pénztámogatása lehetővé tette számunkra a kapcsolatfelvételt. Ennek köszönhetően először levél útján, majd e-mail levelezéssel sikerült megállapodni a látogatás időpontjában és helyszínében. Érsekújvártól 10 km-re levő kis városkában Udvardon működik a 28. sz. cserkészcsapat, vezetője Hodek Zoltán, helyettese Hodek Anita, akik szeretettel vártak bennünket a megbeszélt időpontban.

2005. május 19-én, csütörtöki napon beszéltük meg a találkozási időpontot. Sikerült a régi kedves ismerősünkkel lekötni egy kis 8 személyes autóbust, e-lőttünk eddig ismeretlen gépkocsivezetővel. A kuratórium 5 tagja mellett magunkkal vittük a három kerületi cserkészparancsnokot is, akiket szintén érdekelt a kis magyarlakta település cserkészcsapata.

Reggel 7 órakor indultunk zuhogó esőben Komárom felé női gépkocsivezetővel, aki hajmeresztő sebességgel söpört végig a vízfüggönyben úszó M0-on, majd az M1-es autószertrádán. Kissé csökkent az eső mire Komáromba értünk, ahol az eső miatt nem álltunk meg, hanem egyenesen Érsekújvárra mentünk. Itt több, mint 2 órás pihenés és városnézés után érkezünk meg Udvardra a parókiára, ahol már vártak bennünket fogadó partnereink. Itt a bemutatkozást egy kis uzsonna követte, majd a cserkészcsapat vezetőivel és a velük majdnem egykorú fiatal plébánossal megtekintettük a 17. században épült templomot, a templomkertben felállított, Udvard fontosabb évszámain tartalmazó kopjafát, majd a kisváros szélén elhelyezkedő csodálatosan szép kálváriadombot és a stációkat. A kálvária tetején helyezték el a három keresztfát, a középsőn az első déli harangozást egyháztesületi határozattal megőrkítő emléktáblával. A nevezetességek megtekintése után újabb finomságokkal láttak vendégül bennünket. Nagyon örültek azoknak az ajándékoknak, amiket vittünk a csapatnak és a vezetőknek: Kaszap naptáraknak, tájékoztató könyveknek, és egyéb, a velünk tartó cserkészvezetők részéről hozott ajándékoknak.

Fiatal barátainktól elbűcsúzva, az esti litánián és a mise egy részén résztvéve indultunk haza este 7 óra körül. Hazafelé sofőrünk többször is eltévedt, de végül este 11 óra körül értünk haza kiindulási helyünkre.

Köszönettel tartozunk a Nemzeti Civil Alapprogramnak, hogy segítségükkel eljutottunk kedves szlovákiai magyar barátainkhoz Udvardra, akikben igaz barátokra leltünk. Reméljük, hogy ez a barátság szorosabbra fűzi a Kaszap István cserkészcsapattal kapcsolatunkat, aminek ápolása mindkét fél alapvető érdeke, magyarságuk megerősítésének egyik fontos kapocsa lehet.

3.2). Szlovákiai út (Gögös Ferencné írása)

Reggel 7-kor zuhogó esőben indult 8 fős csapatunk Szlovákiába. A kuratórium 5 tagja mellett a 3 kerületi cserkészvezető is velünk tartott. Sajnos a kellemetlen, zord időjárás megghiúsította tervezett úti programunk egy részét, ezért Komáromban a tervezett városnézés elmaradt. Mire Érsekújvárra érkeztünk az eső alábbhagyott, így lehetőség adódott egy rövid sétára, ill. vásárlásra. A megállapodott időben érkeztünk meg Udvard községbe. A rendezett, szép település főterén hamar megtaláltuk a 28. sz. cserkészcsapat székházát, ahol Hodek Anita csapatparancsnok helyettes fogadott bátyja Hodek Zoltán helyett, aki jelenleg párizsi kiküldetését töltötte. Rajta kívül Salgó József öregcserkész és több csapattag fogadott bennünket nagy szeretettel a fiatal plébános atyával együtt. Rövid bemutatkozás után finom uzsonnával vendégelték meg, az ajándékok kölcsönös átadása mellett kezdetét vette a közelebbi ismerkedés. Az udvardi cserkészcsapat megalakulásának, munkájának, terveinek részleteit hallhattuk. Örömmel és büszkeséggel töltött el a 66 fős cserkészcsapat tevékenysége és lelkesedése. Közben megérkezett Nagy Tíbor róm. katolikus plébános úr is, akinek személyében fiatal, barátságos lelkiatyát ismertünk meg. Ő ajánlotta a katolikus templom öreg plébánia épületét a cserkészcsapatnak, így lett székházuk. Nagy Tíbor atyával és a csapat tagjaival együtt átsétáltunk a templomkertbe, ahol Hodek Anita rövid ismertetőt tartott a csapat megalakulásának (1993.05.10) 10. éves évfordulóján tartott ünnepségről. Ekkor kopfáját is avattak, új zászlót is szenteltek, és minden cserkész magára ölthette az első csapattípust. Majd a plébános úr meghívására megnéztük a róm. katolikus templomot. Megcsodáltuk a templom belsejét, szobrait, festményeit, oltárképeit, vörösmárvány oltárát, barokk szószékét, 200 éves keresztelőkútját (a keresztelezés jelenleg is itt történik), faragott tölgy padjait. Az atya a szentmisét hét közben magyar, vasárnap magyar és szlovák nyelven celebrálja. Látogatásunk következő állomása a falu határában levő kálvária-domb megismerése volt. Ott Salgó József öregcserkésztől hallottunk rövid beszámolót a Kálvária-domb múltjáról, keletkezéséről és jelenéről. Különösen megragadott bennünket létrejöttének története. Ismertette a kocsikon összehordott földből, létrehozott domb történetét és azt, hogy az egyháztestület Magyarországon először fogadta el és kötelezte a templomot a déli harangozás bevezetésére a Nándorfehérvári győztes csata emlékére. Ezután végigsétáltunk a stációk előtt, majd a domb tetején elénk tárult Jézus Krisztus 5 m magas feszülete, amit egyetlen kőből faragtak ki. Kápolnáját belülről

nem sikerült megnézni, mivel zárva tartják annak a közelmúltban történt kirablása miatt. A kálváriát búcsújáró helyként tisztelik a közeli és távoli környékekből, ilyen alkalmakkal több ezer hívő is ide látogat. Az 1848-as szabadságharc megemlékezésének ünnepségét is itt rendezik a cserkészek. Programunk a Zsitva folyó partján folytatódott. Szomorú látvány tárult szemünk elé, a több méter széles folyómeder 2-3 m széles folyamra zsugorodott. Mint megtudtuk, ennek ellenére eredményesen lehet vízében horgászni, ezért a csapattagok sűrűn élnek ezzel a lehetőséggel. 18 órakor visszatértünk a csapatszékházba, ott bőséges és ízletes vacsorával is megkínálták minket. Kapcsolatot erősítő meghívások után a plébános úr kedves meghívására a templomban litánián vettünk részt, majd 19 óra körül lelkieken és élményekben gazdagon indultunk haza. Reméljük eredményes, gyümölcsös utat tudhattunk magunk mögött.

3.3). Beszámoló az eredményes alapítói gyűlésről

2005. június 30-ra hívta össze a kuratórium a sikertelen április 18-i összejövetel megismétléseként az éves alapítói értekezletet. A megjelent tagok száma éppen elérte az érvényességhez szükséges létszámot, ezért a meghívó napirendi pontjainak megtárgyalására is sor kerülhetett. Az 1). pontban az elnök beszámolt az Alapírvány 2004. év kimagasló bevételi és kiadási eredményeiről, aminek megismétlésére ebben az évben remény sincs (a 2005. február 28-i, VIII. évfolyam 1. sz. újságunk részletes tájékoztatást adott az elmúlt év bevételeiről és kiadásairól). A 2). pontban a várható 2005. évi bevételi és kiadási elképzeléseket vázolta az elnök. Mindkét pontot a megjelent alapítók egyhangúan elfogadták, tudomásul vették. Ezután következett a kuratórium személyi változtatásait érintő 3). pont megtárgyalása.

Ennek során az alapítók egyhangúan **elfogadták Tompa Attiláné képviselő lemondását** és egyhangúan **megválasztották új képviselőnek** a kuratórium részéről javasolt **Hajnal Piroskát**. Ezután még **felmentettek** betegség és egyéb okok miatt ugyancsak egyhangúan **két kurátort Ladányi Zoltánt és Csopják Sándort** kuratóriumi tagsága alól. **Helyettük** megválasztották egyhangúan **Sütő Andrást kurátornak**. Így a **kuratórium létszáma** a személyi változások után **11 tagúra csökkent**. Ezenkívül még több alapítói oklevél-pontot módosítottak, nagyrészt a személyi változások összefüggésében. Az alapítók által aláírt okiratot a Fővárosi Bírósághoz kell benyújtani, jóváhagyatni. A 4). pont egyebeknél az alapítók az SZMSZ módosítását és a "Pénzügyi Szabályzatot" is elfogadták.

4. Hit és erkölcs. Vallási rovat

4.1). Ünnepeink és életünk. (Vágó Gyné írása)

Mária országa, Szent István öröksége.

Augusztusban, szünidőben, nyaraláskor az erögyűjtés, pihenés idején is van két gyönyörű ünnepünk: tizenötödikén **Nagyboldogasszony**, huszadikán **első szent királyunk emlékűnnepe**. S a kettő szoros kapcsolatát élhetjük át ekkor mi magyarok: Szent István királyunk, kinek keresztény hitünket köszönhetjük, halála előtt -nem látván méltó utódot az ország vezetésére, a keresztény hit fennmaradására és megerősítésére- az Istenanyának, Szűz Máriának ajánlotta fel országunkat. Védelme alá helyezte, vezetésére bízta népünket! Milyen szép, milyen vigasztaló történeti tény! Mennyit támadták értetlen pogány lelkek! Ez tiltott, letagadni való esemény volt hazánk legsötétebb korszakában, a kommunizmus Isten és embergyűlölő negyven évében! Milyen csodálatos, hogy az istenhit az emberek lelkében -a néha csak pislákoló, de újra és újra feléledő, megerősödő hit- győzött a generációkat szellemileg nyomorító, butító sátáni uralom felett!

Miért gondolhatjuk ezt teljes bizonyossággal?

Május hónap minden napján Szűz Mária iránti szeretetről tesznek tanúságot, róla énekelnek, őt becézgetik, hívogatják- szeretgetik a katolikus templomok hívei. Tömegesen járnak zarándoklatra, Mária kegyhelyekre! (Mária tisztelete Alapítványunknál is élő valóság, amit bizonyítanak az évente magyarországi Mária kegyhelyekre indított zarándoklataink!) Egy lelkipásztor mondta nemrégiben, egy bibliaórán: A legvadabb keresztényüldözések idején is hazánk templomaiban kiirathatalanul élt Mária tisztelete, segítségül hívása- például a májusi litániákon és az októberi rózsafüzér imádságok idején. Az egyszerű emberek, az idősebbek őrzik, megtartják a Mária-hitet. Mária kegyhelyek, Mária jelenések helyének felkeresése, zarándoklatok bizonyítják ma is: **népünkben töretlen Isten Egyszülött Fiának, Jézus Krisztus földi édesanyjának szeretete!** Milyen jó ez, milyen vigasztaló és erőt adó -minden korban (ugyan melyik kor nem volt valamilyen szempontból nehéz, válságos?), de különösen a mi korunkban, amikor az embertelenség, a pénz imádata és hajszolása, a testi jólét istenítese, elsőrendű fontossága olyan mértéktelenül eluralkodott hazánk jelntős számú egyedeiben? És minek, kinek köszönhetjük mi magyarok, kelet és nyugat határán, helyileg egy állandó történelmi ütközőponton- még mindig létezőnk? Még van hitünk? Először szent királyunknak, Szent Istvánnak, aki rábízott minket teljes hittel, határtalan bizalommal Máriára. **Ki is Ő a Földön és az Égben?** Egyik szenténénkben találjuk a legpontosabb meghatározást:

"Az Atya Istennek kedves, szép leánya, Krisztus Jézus anyja, Szentlélek mátkája. "Ne szünjünk meg hálatelt szívvel megköszönni Őt Szent István királyunknak, aki Őrá bízott minket, és ne szünjünk meg kérni az Istenanyát a szentének szövege szerint"- Magyarországról, édes hazánkról, ne feledkezzél meg, szegény magyarokról!"

Nyaraljuk, pihenjünk, erősödjünk- és közben se feledkezzünk meg Égi Édesanyánkról- térjünk be a templomba ott, ahol éppen üdülünk, köszöntsük Őt és kérjük közbenjárását hitünk megtartására, életünk szebbé, jobbá tételére. Így legyen! Amen.

4.2). Keresztény királyság születése

(Liszkovszky Orsolya írása)

Szent Istvántól Szent Lászlóig tartó szűk évszázad a magyar egyháztörténelem évezrednyi létének forrása. A kalandozások korát felváltotta a nyugati kereszténység által kialakított intézményrendszer. Előzményeiről már a X. század második felétől beszélhetünk, szigorúan véve azonban csak Szent István uralkodásától. Elődeink a kereszténységgel már a Kárpát medencébe érkezésük előtt megismerkedtek, érintkezésbe viszont csak bizánci kapcsolataik révén kerültek. A 960-as évektől Taksony fejedelem kérésére Rómából térítőpapok érkeztek hazánkba. A kezdeményezést Géza nagyfejedelem folytatta, fiát Vajkot 972-ben István névre kereszteltette. Szent Adalbert volt Vajk nevelője, aki a leendő trónörökösrel a kereszténységet megismertette. Amikor 997-ben Géza meghalt, István már kellő módon fel volt készülve az uralkodásra. A nagyfejedelmi hatalmat királyi hatalommá fejlesztette. Feleségül vette Gizellát, II. (Szent) Henrik hugát. Nyugatbarát politikáját meg kellett fegyverrel védeni a fejedelmi család egyik tagja Koppány vezér ellen, akit a Veszprém melletti csatában le is győzött. II. Szilveszter pápától -aki korának tudós pápája volt- kért és kapott is koronát. A koronázásra 1000 karácsonján, vagy január elsején került sor. Az átalakult magyar társadalom végérvényesen nyugat felé fordul. Többszöri pogány lázadások sem tudták a Szent Istváni alapokat megrendíteni, visszafordítani a magyar népet a nomád társadalom alacsonyabb szintjére. Az egyházszervezés nyitányaként 1001-ben létesült az eszergomi érsekség, majd 1001-1003 között két érsekség és nyolc püspökség. Az egyházmegyéek egy kivétellel a püspök székhelyéről kapták a nevüket. Számuk összesen 10 volt, ami az akkori magyarok tudatában a teljesség száma volt. István királyunk magánéletében csapás csapást követett, gyermekei Imre kivételével nem érték meg a felnőttkort. Imre példás keresztény életet élt, házaságában is meg-

örizte szüzességét. Az ifjú trónörökös azonban vadászbal-
eset áldozatává vált. Így történhetett, hogy István 1038-
ban örökös nélkül halt meg. Szent királyunk halála előtt a
boldogságos Szűz Anya oltalmába ajánlotta országunkat.

4.3). Szentjeink az égben (Vágó Györgyné)

Nélkülük szegényebbek lennénk! A lelkünk tudja, érzékeli
létezésüket, hitünk vallja, hogy kérhetjük segítségüket.
Igen, a kapcsolat felvehető velük, s örülnek, ha segíthet-
nek. Azt mondta egy lekipásztor: "Az én szentjeim sokat
segítenek nekem! Érzem, hogy erősítenek". Az" ő szentjei":
akiket földi életükben terelt, nevelt Isten országába...

Olyan szép, és olyan megnyugtató ez a láthatatlan, mégis
valóságos, élő kapcsolat: először én imádkozom értük, a
tisztító tűzben lévő kért-elsősorban szereteteimért. Azután
ők segítenek, erősítenek. Ha kérem, akkor különösen. Ter-
mészetesen nem vehetik le a keresztest vállamról-nem
módosíthatják Isten terveit velem-de könnyíthetnek vala-
miképpen. Megtalálják a módját! Olyan jó rájuk gondolni!
Tudni és érezni létezésüket! A szentmisében, a bűnbánati
imában is kérjük imáikat.

Szűzanyám, a szentek királynője! De sokszor megtapas-
taltam védő, oltalmazó segítségedet! Közbenjáró imáimra
Jézushoz vezetted enyéim közül azokat, akiknek nem
volt, vagy elgyengült, elszáradt a hitük. Szent József!
Hittem, hogy segíteni fogsz. Bizalommal kértem, hogy ja-
vulhassak állapotbeli kötelességeim teljesítésében. Meg-
hallgattál, környezetem csodálkozik változásomon.

Szent Rita! Jó tudni rólad, hogy reménytelen helyzetben
is kérhetjük közbenjárásodat-és meg is kapjuk!

Az összes szentek! Akiket ugyan nem kanonizált anya-
szentegyházunk, de minthogy üdvözültek: szentek! Ha szó-
lunk hozzájuk, ha feltárjuk problémáinkat, örültek, hogy se-
gíthettek. Kérjük bátran azokat a családtagjainkat is, a-
kik már az Égben vannak, segítsenek nekünk. Főként
abban, hogy ne akadályozzuk Isten terveit velünk. És
most már az égbe költözött Szentatyánk közbenjárását is
kérhetjük! Adja Isten, hogy ha majd köztük leszünk, mi is
segíthessük az ittmaradottakat!

5). Kulturális és szépirodalmi rovat.

5.1). Válogatott versek.

5.1.1). Istenem (József Attila)

Dolgaim elől rejtgetlek,
Istenem, én nagyon szeretlek,
Ha rikkancs volna mesterséged,
segítenék kiabálni néked.

Hogyha meg szántóvető lennél,
segítenék akkor is mindennél.
A lovaiddat is szeretném
és szépen, okosan vezetném.

Vagy inkább ekeszarvat fogva
szántanék én is a nyomodba,
a szikre figyelnek hogy ottan
a vasat még mélyebbre nyomjam.

Ha csősz volnál, hogy óvd a sarjat,
én zavarnám a fele varjat.
S bármi efféle volna munkád,
velem azt soha meg nem unnád.

Ha nevetnél, én is örülnék,
vacsora után melléd ülnék,
pipámat egy kicsit elkérnéd
s én hosszan, mindent elbeszelnék.

5.1.2). Egy szenvedély margójára (Pilinszky János)

A tengerparton játszó kisgyerek
mindig talál a kavicsok közt egyre,
mely mindöröktől fogva az övé,
és soha senki másé nem is lenne.

Az elveszíthetetlen markolássza!
Egész szíve a tenyerében lüktet,
oly egyetlen egy kezében a kő,
és vele ő is olyan egyedül lett.

Nem szabadul már soha többé tőle.
A víznek fordul, messze elhajítja.
Hangot sem ad a néma szakítás,
egy egész tenger zúgja mégis vissza.

5.1.3). Jézus Krisztus (Forintos Anna)

Te vagy az Alázat Fenséggel szentelve,
Te vagy az Igazság, Irgalommal telve.
Kenyere és Vize Szent, tiszta életnek,
Orvosa a Benned Hívó embernek.
Te vagy az egyenes Út, az Atya Istenhez,
Egyetlen Ajtó a Csodálatos Mennyhez,
Te vagy a Megváltó Jó pásztor, az Élet,
Boldog ember az, ki szeret, követ Téged.
És akik keresnek, el ne tévedjenek,
Örök Világossága vagy Mindeneknek!

5.1.4). Cak mindig veled (Forintos Anna)

Hittel járom utam, mely Feléd vezet.
Ha elesek, Uram, felemel kezed.

Tudom, nem hagysz el, mert Tiéd vagyok.
Féltő szeretettel átölel karod.

Éjszakák csendjében vigyázol reám.
Nappalok fényében mosolyogsz le reám.

Jóságod elkísér minden utamon.
Nélküled semmit ér, de Veled vagyon.

Életünk a Földön és a Föld felett,
boldogság örökkön csak mindig Veled!

5.1.5). Tedd a jót! (Forintos Anna)

Gondolj, szólj, cselekedj jót!
Nemeset, szépet, emberhez valót,
Ne félj! Ne lankadjon kezed,
És tedd a jót, amíg csak teheted!

Örülj szüntelen mindennap!
Vígasztalj ott, hol szomorúság van,
Szeress! Míg szeretni lehet,
És tedd a jót, amíg csak teheted.

Alkoss! Teremj jó gyűlölcset,
Irgalmas szívvel lát, ki sebet köt,

Élj tisztán! Szíveddel tegyed!
És tedd a jót, amíg csak teheted!

Légy bölcs! Hogy bölcsességre ints!
Mert fentről kapod, ó mily drága kincs,
Szentségben járj, és ne feledd,
Hogy tedd a jót, amíg csak teheted!

Cselekedj! Előbb én tegyem,
Azt mit másnak kívánok, hogy tegyen!
Só, világosság életed.
Hát tedd a jót, amíg csak teheted!

5.1.6). Ma tedd! (Forintos Anna)

Ha tudnál sírni, sírni együtt mással,
Könnyeket törölni könnyhullatással,
Csendben elnézni más hibái felett,
Megbocsájtani, ha vétnek ellened,
Békét vinni oda, hol nagy a láрма,
Derűt hinteni a szomorúságra,
Bekötözni fájó, égő sebeket,
És felemelni azt, ki most elesett:
Ne várd a holnapot, talán késő lehet.
Ma tedd, ma tedd! Ma még teheted!

5.1.7). Szemed (Forintos Anna)

Szemed legyen tiszta és vidám,
Örömet szerezzen, s ne keressen hibát.
Isten jósága tükröződjék benne,
Hogy rajtad keresztül Istent megismerje,
Ki téged lát, Jézust kövesse!

Forintos Annát "Mily szép" c. verseskötetét ajánló Lévai Zsuzsanna író nő szavaival **szereznénk bemutatni olvasóinknak néhány versén keresztül.** A költőnőt, aki egyuttal festőművész is: "Költészetéből tisztaság árad. Versei fényesítik a szívet, lelket, ezért FÉNY-verseknek neveztem őket. Lírájából erős hit árad, ami alázat, jószág, szelidség, tűrés és szeretet: zsoldárok, dicséretek."

5.2. Próza

5.2.1). "Mily nagy a te méltóságod" (Vágó Gyné írása)

A legszebb nevek egyike: **Anna.** Mária után számomra is a legkedvesebb, mint gondolom minden kereszténynek. Büszkén, méltósággal viselik mindkét nevet, akik a szent keresztségben ezeket kapták. Mária Jézus édesanyja, minden Mária védőszentje is, azonfelül hogy Ő Mindannyiunk Égi Édesanyja, oltalmazója kéréseinknek imánk meghallgatója. De most az Ő édesanyjára, **Anná-**

ra emlékezünk július 26-án. A Magyar Katolikus Kincses Kalendárium és a Kaszap István missziós falinaptára is ugyanerre a napra az Anna név két változatát tünteti fel: az Anikót és a Pannát. Egyházunk is e napon ünnepli Jézus Krisztus nagyanyját, s énekeljük a Hozsanna 214 sz. énekét (az 1855-ben átvett énektárból), mely így kezdődik:

Krisztus Jézus Nagyanyjának
Dicsőséges Szent Annának
Zengjen buzgó éneket
Szívünkben a szeretet"

Még 8 csodaszép versszak következik. Valódi költői mű (Tárkányi Béla), s még prózában, imaként is érdemes megtanulni, vagy legalább is többször végigmondani. Az **Annák** tehát **büszkék lehetnek** szent viselőjétől eltekintve is szép hangzású, komoly hangulatú **nevükre!** És még egy érdekessége van: talán egyetlen keresztnévet sem lehet oly sokféle változatban hallani:

Anett, Anita, Panna, továbbá Nusika, Nusi, Anci, Anni, An-csa, továbbképzett változata: Annabella, Annamária ill. Marianna.

A július 26-i Szent Joakim és Anna napon szoktunk megemlékezni a nagyszülőkről is. A nagymamák nélkül ha nem is csonka, de legalább is hiányos lenne a család! Hány gyerektől hallottam: "Sajnos az én nagymamám már nem élt, amikor megszülettem". Még szomorúbb, ha ismerhette, de még unokája kicsi korában az égbe költözött a szeretett nagymami. Éljenek hát a nagymamák minél tovább-unokáik örömére. **Vigyázzunk rájuk,** hogy ők is **sokáig élhessenek velünk!**

5.2.2). A koldus (Máderné Sáfrán Éva írása)

60 éve történt

A második világháborúnak is vége lett egyszer, de a szívekben és lelkekben még közel sem volt nyugalom és béke. A feltépt sebeket nem volt könnyű begyógyítani. Az emberek ebből a rémálomból most kezdtek feléledni, mert hála a jó Istennek vége, és mindenkinek, aki túlélte ezt a szörnyűséget élni kell. Élni a családért, a gyermekekért és küzdeni, hogy ez a borzalom többé ne forduljon elő. Várni, hogy az apák, a férjek, a fiúk-ha még nem jöttek haza, akárhol is vannak-hazatérjenek egészségben.

Mariska is éppen ezen tépelődött. 3 éve nem látta már a férjét Józsefet, és alig tudott róla valamit. Ami biztos volt, hogy hadifogoly valahol Oroszországban. Rákospalotán, a Bezerédi utcában egy szép kertes házban laktak két gyermekükkel, Tiborral és Mártikával. No meg a két nagyszülővel, Mariska anyósával és apósával. Há-

rom év...Istenkém milyen végtelenül hosszú idő azoknak, akik annyira szeretik egymást;és ők nagyon szereték egymást.József így búcsúzott:

-Ne féj Mariskám!A háborúnak pár hónap múlva vége lesz,és újra együtt leszünk.- Csakhogy ez nem így történt!

Mindennap imádkozott Mariska,és nagyon bízott benne, hogy a jó Isten hazasegíti a férjét.A Bezerédi utcában lévő férfiak-akik életben maradtak-lassanként már megjöttek,de Józsefről még hír sem érkezett.A Vöröskereszt kiadott egy listát,amin az Ő neve is szerepelt,az élők nevei között.

-Tehát el-mondta a család fellélegezve.Biztosan nagyon messziről jön.A vonatok is alig járnak....

Hetek teltek el... Egy délelőtt,Tibor a lugasban olvasgattott.Mariska a verandán várt.A lugasból a kapura nem lehetett kilátni,mert igen sűrű volt.Nappal a ház kapuja nyitva volt,csak estére zárták be.József édesapja szabómester volt,sokan jártak hozzá a környékből,de a szomszédok sem zárták a kaput.Nagyon összetartó közösség volt,mindenki ismerte a másikat.A jó szomszédok ájtartak egymáshoz látogatóba.

Tibor lépteket hallott a kapu felől.Biztosan valamelyik kedves szomszéd a nagyapához jött,-gondolta-de a nagyapáék tornácát elhagyva a léptek tovább hallatszottak a lugas felé.Tibor letette a könyvet és kilépett a lugasból. Elképedve látta,hogy egy sovány, szakállas, beesett szemű, kopott ruházatú,koldus féle ember áll meg,és figyelő szemekkel a házat és a verandát nézi.Közben Mariska is észre vette az embert.

-Szegény koldus lehet-gondolta.Biztos kéregetni jött, majd keresünk neki valamit.Sajnos enni való nekik is alig jutott.

-Kit keres?-szólította meg a koldus kinézetű embert Tibor.A férfi sovány,elgyötört arcán könnyek folytak végig.-Tibikém,hát nem ismersz meg?

Mariska csak azt látta,hogy a koldusnak vélt férfi és Tibor fia egymás nyakába borulva sírnak,és Tibor azt hajtotta:**Édesapám,édesapám.**

Mariska magával húzva kislányát,rohant József és Tibor felé,de akkorra már az öregek is előkerültek.Volt nagy sírás-rívás és megkönnyebbülés.József annyi gyötrelmet,éhezés és nélkülözés után,hazaérkezett.Most már nem volt koldus és családja körében ő volt a legboldogabb és leggazdagabb ember a világon.

5.2.3).A Kaszap István cserkészcsapat vendégkönyvi beírásából:

-A mai napon nagy örömmel töltött el minket a Szentlélek Úristen,hiszen cserkészcsapatunkat a Kaszap István Alapítvány vezetősége látogatta meg."A szél(Szentlélek) ott fúj,ahol akar,hallod zúgását,de nem tudod,honnan jön és merre tart!"Köszönjük ezt a szép délutánt és hálás szívvel fordulunk vendégeink felé,akik rengeteg ajándékkal halmoztak el minket,de főleg a szeretetet lehetett érezni szívükből! - Nagy Tibor plébános -

-Hálás szívvel mondunk köszönetet a Kaszap István Alapítvány elnökének,hogy találkozhattunk,egymást szellemileg gazdagíthattuk,kölcsönösen megismertük szervezeteink munkáját!Szívvel köszönjük a sok ajándékot és a sok szeretetet,amit vendégeinktől kaptunk!

Szeretettel: - Hodek Anita cserkészvezető -

-Ezúton szeretnénk köszönetet mondani a Budapesti Kaszap István Alapítvány valamennyi tagjának-cserkésztestvéreinknek,azért a szeretetteljes beszélgetésért,melyre a 28.sz.Kaszap István cserkészcsapat otthonában került sor Udvardon,2005.május 19-én.

- Török András cserkésztsiszt -

a Szlovákiai Cserésszövetség vezetője

Mindkét látogatásunk a szomszédos országokban, úgy az osztrákoknál,mint a szlovákoknál a"Határon átvélő kapcsolatok továbbfejlesztése és az új kapcsolatok létrehozása "terén életre szóló barátságokat,egymás munkájának megismerését,megbecsülését és az együvé tartozás erősödését eredményezte.Nagyszerű kezdeményezésnek tartjuk a civil szervezetek határ felett átnyúló kapcsolatának ilyen tekintetbeni elindítását és lehetővé tételét,köszönhetően a pályázatot kiíró Nemzeti Civil Alapprogram szervezőinek és vezetőinek.Ezek a kapcsolaterősítő és új kapcsolatok létrejöttét lehetővé tevő elképzelések és lehetőségek eddig nagyon hiányoztak nemcsak a civil szféra,hanem az egyéb szervezetek életéből is.A kapcsolatok ápolása és szélesítése különösen az elszakított magyarlakta területeken élő honfitársainknál az anyaországi kapcsolatok erősödését fogja maga után vonni,ami fennmaradásuknak egyik biztosítéka is lehet. Adja Isten,hogy így legyen!

6).A diáksport hírei.Sportrovat.

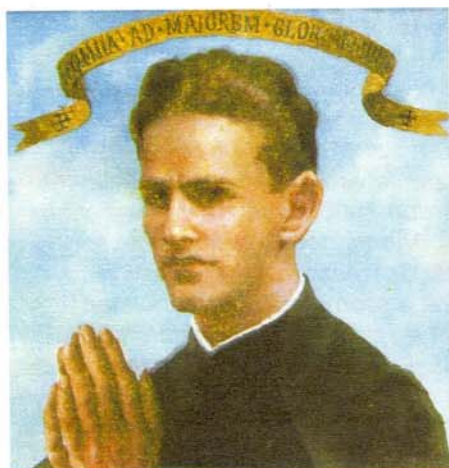
Az iskolákban most szünet van,de mindenütt most folynak azok a karbantartó munkák,amelyek az iskolaévben biztosítják majd a zökkenőmentes tanulás lehetőségeit. Most folynak azok az átalakítások is,amelyek a diákok kényelmét,a környezetük szebbé,csinosabbá tételét is szolgálják.

Ugyanakkor most van annak is az ideje,hogy a diák a bő kéthónapos pihenőidő alatt feltöltekezzen az iskolaév várható szellemi és fizikai fáradságának elviselésére,kivéve a nyári sportok és nyári táborozások lehetőségeit.Igy,mire elérkezik augusztus vége,szeptember eleje,addigra a regenerálódás folyamata is befejeződik,új erővel lehet az új iskolaévet megkezdeni!

Itt szeretném kiemelni azt is,hogy az iskolai tornaóráknak milyen nagy jelentősége van a diákéletet követő években,legyen az egyetem,főiskola vagy szakmunka elvégzése,a "nagy életre" való felkészülés terén.Még jobb az,ha az iskolai tornaórák mellett az egyéniségnek,a hajlamnak és a testi-lelki adottságoknak legjobban megfelelő sportágat kiválasztva heti legalább két alkalommal tovább erősítik fizikai állóképességüket,tűrképességüket.Ezzel olyan alapokat rakhatnak le szervezetükben,amelyek rendszeres edzésekkel szintentarthatóak és biztosítják a tanuláshoz szükséges állóképességet is.

Egyik ilyen lehetőség az alapok lerakására a Zrínyi u.-i iskolában szeptember 15-én kezdődő asztalitenisz diáksport választása,amit minden csütörtökön d.u.3-5 óra között lehet megszerezni az edzéseken.Minden érdeklődő

7-12 éves gyermekeket,fiút és leányt szeretettel várunk a kerületből,aki el szeretné sajátítani e sportág alapjait. Edzőcipő és ruha,valamint ütőn kívül egyéb sporteszköz (asztal,háló,labda)biztosítunk300 Ft/hó tagságdíj ellenében.Jelentkezés Gál Ferencnél a 256-2249 telefonon!

Kaszap István (1916-1935)
Cserkészvezető,
Dunántúli ifjúsági
tornászbajnoka.
Szülei, Isten és
Szűz Mária sze-
retete a jezsuita
szerzetesrend
felé irányította
érettségi után.
Rendújonként
egész testét el-
lepő gennyes
sebek miatt
sokat szenved-

edett, amit nagy lelkierővel viselt. Életének 20-ik évében, halálos ágyán, amikor beszélni már nem tudott, levélben köszönt el szüleitől, szeretteitől. A hozzá imádkozók csodás gyógyulásai és az imákban kért támogatások meghallgatásai alapján dolgozta fel az egyház a már Rómában, a Szentszék előtt levő boldoggá avatási periratát. Boldoggá avatása már csak a pápa jóváhagyásától függ!

7). Alapítványi Hírek:

-- Alapítványunk az idei évben is támogatta az egyházi, a cserkész és az iskolai nyári gyermektáborokat **549.000 Ft**-al. Ebből 140.000 Ft pályázati pénztámogatás, 409.000 Ft a saját keretből nyújtott támogatás összege. A **16 táborvezető táborpénztámogatása a következő volt:**

1). Egyházi táborokra adott táborpénztámogatások:	
Rákoscabai Föplébánia 4 tábora:.....	85.000 Ft,
Rkeresztúri Szent Kereszt pl.2 tábora..	80.000 "
Szent Erzsébet plébánia 1 tábora.....	30.000 "
Görögkatolikus Egyház 1 tábora.....	100.000 "
Rákoscabai Ref. Egyház 3 tábora.....	95.000 "
Rákoslíigati Ref.Egyház 1 tábora.....	30.000 "

Összesen: 420.000 Ft

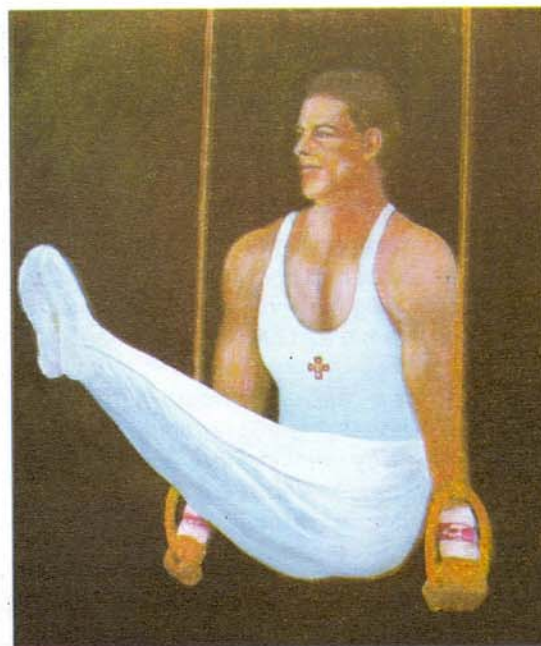
2). Cserkész táborokra adott táborpénztámogatások:	
Hunyadi János cserésztábor.....	25.000 Ft,
Csaba Vezér cserésztábor.....	30.000 "
Pro Patria cserésztábor.....	50.000 "

Összesen: 105.000 Ft

3). Iskolai táborpénztámogatás:	
Zrínyi u.-i Iskola tábora.....	24.000 "

Mindösszesen: 549.000 Ft

A táborokhoz Alapítványunk is nyert a Fővárosi Önkormányzat Kisebbségi, Embeti Jogi és Vallásügyi Bizottságától 140.000 Ft-ot részben a lakótelepi csellengő gyermekek részére (fejenként 10.000 Ft-ot), részben az egészségkárosodott (asztmás, légúti megbetegedés és egyéb orvosi igazolvánnyal rendelkező) gyermekek részére fejenként 5.000 Ft-ot táborpénztámogatására. Ezért jártak jól azok a táborvezetők, akik ezek közül tudtak több gyermeket is táborukba fogadni. Így például a görögkatolikusok 8 lakótelepi csellengő gyermekre kaptak 80.000 Ft-ot, és csak 20.000 Ft-ot kaptak az egészséges, nem lakótelepi gyermekek táborpénztámogatására. **Táborpénzek elszámolása a pénteki inspekción d.u.3-5 óra között!**
-- Az új 2005/2006. évi iskolaévben is tervezzük az asztalitenisz diáksport további támogatását és működtetését. Jelentkezni lehet minden 7 - 12 éves korhatáron belüli

Dunántúli ifjúsági összetett tornászbajnoka Kaszap István (1934)

(festette: **Petrovics Ernő** festőművész)
2004. decemberében

gyermekkel csütörtökönként d.u.3 -5 óra között tartott edzésekre a Zrínyi u.-i iskola aulájában! Előzetes érdeklődés a **256 - 2249** alapítványi telefonon lehetséges **Gál Ferencnél!**

-- Az idén **2005.július 16.án**, szombaton megyünk **Andocsra** a dunántúli Mária zarándokhelyre. A zarándoklatra már az indulás előtt két héttel minden szabad hely elkel autóbuszunkra. A zarándoklat **lelki vezetője: dr Mandula József** főesperes plébános atya!

-- Az idei évben még hátra vannak az alábbi rendezvények:
-Október elején őszi használt ruha- és cipővásár,
-Október második felében egyik szombaton megismételjük a nagyszerű lelkinapot. Jelentkezni lehet szeptember elejétől Kerekesné kurátornál, és Hajnal Piroska képviselőnél.

-műsoros Mikulás ünnepség a Dózsában,
-karácsonyi szeretetsomagosztás a székházban.

Segítség, anyagi vagy árutámogatási felajánlást köszönettel elfogadunk a **használt ruha- és cipővásár** **kívételével** minden felsorolt rendezvényünkre!

--Szeretnénk megköszönni mindazoknak, akik ebben az évben is Alapítványunkat támogatták adójuk 1 %-val!

-- A "Szociális segélyszolgálati inspekción" júliustól minden héten pénteken d.u.3 - 5 óra között tartjuk!

Hirmondó-Hírlevél kiadója:

Kaszap István Alapítvány kuratóriuma

Székháza: 1171, Rákoscabai, Péceli út 220. em.

Felelős szerkesztő: Gál Ferenc elnök

Megjelenik: negyedévente rendszeresen!

Alapítvány telefonszáma: 257-2249

Készült: 1.000 pld-ban a Panax Kft nyomdájában!